

Як реагувати на загрозу хімічної атаки та надати першу допомогу

Уявімо, що сталося найгірше, і ще один жахливий сценарій став реальністю.

Не нехуйте попередженнями про повітряні тривоги.

Сигнал хімічної тривоги в теорії має дещо відрізнятися від сигналу "Повітряна тривога", до якого ми, на жаль, уже звикли. Про хімічну загрозу повідомляють чергуванням довгого й короткого звуку сирени.

Сповіщення про неї дублюють по радіо й у телеграм-чатах. Вона може бути оголошена після сигналу про повітряну тривогу та початку бомбардування.

Штатні бомбосховища (ті, що обладнані саме як бомбосховища) мали би бути обладнані колективними системами фільтрації повітря та протигазами.

"Сховища у підвалах житлових будинків і новозбудованих ТРЦ – це не штатні, а пристосовані. Вони таких систем не мають. Гарною альтернативою може бути метро: там закладалися такі системи за радянських часів. Та й величезний об'єм повітря теж має значення", – пояснює науковець.

Також станції метрополітену обладнані тепловими завісами, які відсікають протяги з поверхні, відповідно унеможлиблюють проникнення отруйних речовин на перони.

Навіть ваша власна квартира може стати більш-менш надійним прихистком від хімічної зброї масового ураження.

Не зловживайте провітрюванням оселі, зокрема під час і відразу після авіанальотів чи обстрілів. Пластикові вікна дуже ефективні для ізоляції від отруєного середовища. Заздалегідь подбайте про те, щоб мінімізувати протяги в тому місці, де ви перебуваєте під час повітряних тривог.

Тримайте в місці свого постійного сховища запаси питної води, їжі та ліків на дві доби, а також елементарних засобів гігієни та змінного одягу, ретельно упакованих у плівку.